

personlig, individuel transport, som gør det muligt at komme ud i en afstand på 25-30, ja, op til 40 km fra selve uddannelsesstedet.

De har i dag kun udgifter, hvis de foretager det valg. Men de sidder ved siden af kammerater, studiekolleger, som tilfældigvis bor inden for – hvis vi igen skal tage Århusområdet – Århus Sporvejes dækningsområde. Det er dem, der bor i en afstand på 9, 10, 11, 12, 13, 14 km. De kan købe buskort ganske betydeligt rabatteret. Og alle disse unge fylder så busserne op sommer og vinter, fordi det er billigt, det er endda meget billigt at tage bussen, hvor min subjektive vurdering er, at for en lang række af dem, der bor i den afstand, ville det være langt sundere, om de valgte at tage cyklen, og det ville i forhold til belægningsen i den offentlige transport også være til fordel for os alle sammen.

Så når man tager alle disse brikker og lægger op på bordet og spørger: Hvad er det så for et løsen, der kan tilgodese de ønsker, der er, nemlig ønsket om, at de, der bor tæt på, tager cyklen eller deres gåben, ønsket om at de, der bor langt væk, kan benytte individuel transport, som ikke nødvendigvis behøver at være en bil, og ønsket om, at vi får aflastet kollegie- og værelsesudlejningen? Så kan vi ikke få øje på andre muligheder end lige præcis den, at man ændrer et tilskudssystem til i stedet for at være et system, hvor de får et fradrag.

Så har ministeren og ikke mindst også den radikale ordfører været meget optaget af, at hvis nu studerende skal have dette transportfradrag, som altså er fuldstændig parallelt med det, man har, hvis man er på arbejdsmarkedet, hvem bliver så den næste gruppe? Pensionisterne er blevet nævnt, men hvad er det for transportformål, en pensionist har? Det er jo ikke at skulle møde til undervisning på et universitet eller en handelsskole. Det er jo ikke at skulle passe en uddannelse, som samfundsøkonomisk er til fordel for os alle sammen, og som vi ønsker, at flest muligt skal tage.

Nej, pensionistens transportbehov er fuldstændig det samme som for så mange andre, nemlig et rent fritidsanliggende, og derfor bør pensionister naturligvis ikke have fradrag for deres transport. Så jeg mener, at det argument er for tyndt, og det er kun et argument, der er grebet for argumentationens skyld og ikke for indholdets skyld.

Tilbage er der så spørgsmålet om, at den studerende kan få et kørselsfradrag, der i alt bliver

større end vedkommendes skattepligtige indkomst. Det tager vores skattelovgivning jo allerede hånd om i dag, og vi forestiller os ikke, at der i den anledning skulle være nogen ændringer. Det vil være på nøjagtig samme måde, hvis den studerende eller en hvilken som helst anden skatteborger har et fradrag, der er større end det skattepligtige grundlag. Så der lægges ikke op til, at der skal være nogen ændringer i det, men vi anser det dog som usandsynligt, at der bliver ret mange, der bliver bragt i den situation.

Til gengæld får vi den mulighed, at de studerende kan bo i billige, gode boliger i en afstand på de her 25-40 km fra uddannelsesbyerne, vi kan få aflastet kollegie- og værelsesudlejningen og sidst, men ikke mindst, så kan vi jo altså få skabt rimelighed i, at uanset om man benytter offentlig transport eller man benytter individuel transport, så vil man blive behandlet ligeligt, eftersom kørselsfradraget jo ikke tager højde for, om man sidder på cykel, i bil eller i en bus.

Så ud fra de betragtninger har vi lavet det forslag i Frihed 2000, og ud fra de betragtninger håber vi, at vi en dag kan få flertal for forslaget. Jeg kan konstatere, at den dag er ikke i dag, men jeg glæder mig ikke desto mindre over de positive bemærkninger, der er faldet, og takker for dem.

Skatteministeren (Ole Stavad):

To bemærkninger til hr. Kim Behnke. For det første tror jeg, at en meget stor del af de hjemmeboende studerende vil være i den situation, at de ikke vil få fornøjelse af befordringsfradraget. Og hvis nu vi så bliver i værelsesdiskussionen, kollegiediskussionen, så er spørgsmålet: Ud over at de får den laveste ydelse, er det så rimeligt, at vi, som følge af, at de nu bor hjemme og for en dels vedkommende et pænt stykke fra deres uddannelsessted, skal forringe deres forhold? Det er den ene.

Den anden er: Jeg tror ikke – men det synes jeg, man skal pleje lidt under udvalgsarbejdet – at hr. Kim Behnkes illustration i forhold til dem, der bor i de der 9-10 kms afstand, holder. Mig bekendt – det her er jo kollegerne i Undervisningsministeriets område – er reglerne sådan, at man først får rabat, når man selv har betalt over 325 kr. om måneden. Og det vil sige, at hvis vi tager de afstande, som hr. Kim Behnke nævner dér, så tror jeg, at prisen de fleste steder vil ligge sådan, at man ikke får del i rabatten. På sam-